

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46C/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121200311
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2022:5121200311.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci žalobkyne: T. N. W., G. XX.X.XXXX, E. K. P. XXXX/X, Ž., Š. U.T. A., O. J.: L. Q. A..P.U., T.: XXXXXXXX, A. A. C. XXX/XX-X, Ž., O. Ž.: T. B. C., G. XX.XX.XXXX, E. K. P. XXXX/X, Ž., Š. U. A., O. J.: K. & O., A..P.U., A. A. Z.. E. XXX/X, XXX XX Ž., T.: XX XXX XXX, o zaplatenie 1.749,40 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 1.749,40 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.749,40 Eur od 7.1.2021 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 18.1.2020 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 1.749,40 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 7.1.2021 do zaplatenia a náhrady trovy konania.

2. Žalobkyňa žalobu skutkovo odôvodnila tým, že pre predmet sporu je dôležitá skutočnosť, že na správu v bytovom dome Č. A. XXXX/X G. F. P. Z. Ž. nie je možné aplikovať zákonnú úpravu - zákon č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, nakoľko vo veci prebieha súdny spor o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorý je vedený na Okresnom súde v Žiline č.k. 6C 214/2012. V súčasnosti je konanie vo veci prerušené. Na základe tejto skutočnosti v bytovom dome nie je možné, aby bola vykonávaná správa domu podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona na základe zmluvy o výkone správy uzatvorenou medzi vlastníckmi bytov a nebytových priestorov / vlastníctvo ako sme už uviedli je predmetom sporu / a inou PO alebo FO a nie je možné zriadiť ani spoločenstvo vlastníkov, keďže vlastníci nemajú v dome pre spochybenie časti vlastníctva v citovanom súdnom spore nadpolovičnú väčšinu. V záujme vyriešenia problému dodávky energií a médií do jednotlivých bytov, keďže dodávateľia neboli ochotní do domu tieto dodávať a zmluvu boli ochotní uzavrieť len s jednou osobou, resp. dvoma, užívateľia / nájomníci / a vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome so žalobkyňou a M. U. M., G. XX.XX.XXXX, K. P. XXXX/X, XXX XX, Ž. F. E.. J. U. J. N. - O. Z., elektrická energia podľa § 51 Občianskeho zákonníka, v ktorých ich zároveň vlastníci a spoluvlastníci bytov splnomocnili, aby uzavreli zmluvy s dodávateľmi energií a médií a zabezpečili tak prevádzku domu. So žalovaným bola takáto zmluva uzatvorená dňa 02.11.2006. Žalobkyňa uzatvorila dňa 02.11.2006 s Tatrabanka, a.s., pob. Žilina, Hodžove nám. 3, Bratislava Zmluvu o bežnom účte, č. v tvare IBAN : SK72 1100 0000 0026 1931 4555, z ktorého sú vykonávané platby dodávateľom energií, služieb a médií, a na ktorý užívateľia / nájomcovia / a vlastníci bytov v bytovom dome na ul. Revolučná 3288/3, Žilina poukazujú mesačné platby. Žalobkyňa je jeho výlučnou vlastníčkou a jedinou osobou, ktorá účtom môže disponovať. Jedná sa o účet na jej meno a ona je jedinou osobou oprávnenou s účtom disponovať, v súlade s § 708 až 715 Obchodného zákonníka. Podstatné pre vec je kto je

majiteľom účtu, teda žalobkyňa je jedinou osobou aktívne v spore legitimovanou. Uvedený právny záver ako správny potvrdil Krajský súd Žilina, v rozsudku č. 5Co/98/2018-557 zo dňa 30.08.2018. Dodávky energií a poskytovanie služieb boli žalovanému riadne zabezpečené a dodávateľom riadne uhradené, pričom tieto energie a služby žalovaný v 2019 využíval bez toho, aby za ne v plnej výške zaplatil. Žalobkyňa požaduje zaplatenie od žalovaného titulom bezdôvodného obohatenia - úhrady (nedoplatky) prepočítané podľa faktúr dodávateľov energií a služieb, výšku osvedčuje znaleckým posudkom č.5/2020, ktorý bol vyhotovený a spracovaný znalcom z odboru : Ekonómia a manažment T.. M. C. (ďalej aj ako „znalecký posudok“) a zasielame ho spolu s návrhom. Znalec vypočítal náklady na byt č. 11 za rok 2019 nasledovne - rok 2019 vo výške 1.722,56.- eur, Celkom náklady : znalcom vypočítané náklady 1.722,56.- eur + hotové výdavky 26,84.-eur, t.j. spolu 1.749,40.- eur. Právny základ nároku tvorí nárok žalobkyne voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu - Zmluva o zabezpečení energií zo dňa 02.11.2006, uvedený právny záver žalobkyňa odvodzuje z rozsudku Krajského súdu Žilina, č. 5Co/98/2018-557 zo dňa 30.08.2018. Konanie žalovaného, keď za byt neplatí úhrady za energie a služby, ktoré sú mu poskytované, nemôže byť právom chránené. Vo veci sa jedná o veľmi komplikovaný a netypický prípad, ale je jasné, že základ je daný vznikom bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Je nesporné, že na strane žalovaného vzniká bezdôvodné obohatenie z plnenia na základe neplatného právneho úkonu. Toto je vo výške nákladov (nedoplatky žalovaného sú počítané z ročného vyúčtovania), ktoré za neho žalobkyňa uhradila z Účtu. Žalobkyňa má k Účtu plné dispozičné právo, je jeho vlastníčkou a jedná sa o účet na jej meno. Táto je aj sama zodpovedná za plnenie záväzkov voči dodávateľom a s Účtom môže bez obmedzenia nakladať. Uvedený právny záver vyplýva aj už z citovaného rozsudku Krajského súdu Žilina, č. 5Co/98/2018-557 zo dňa 30.08.2018 a aj u samotného žalovaného napr. z Rozsudku Krajského súdu Žilina č.k. 5Co/43/2020-144 zo dňa 24.11.2020.

3. Súd žalobe vyhovel v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu sp.zn. 46C/3/2021 zo dňa 16.3.2021 (č.l. 135), proti ktorému podal žalovaný odpor.

4. Žalovaný v podanom odpore zo dňa 23.7.2021 (č.l. 158) poprel všetky skutkové tvrdenia uvádzané žalobkyňou v žalobe. K tvrdeniam žalobkyne uviedol, že žalobkyňa si svoju aktívnu legitimáciu odvádza od skutočnosti, že je jedinou vlastníčkou bankového účtu a jedinou osobou, ktorá účtom môže disponovať, pričom poukazuje na rozsudok Krajského súdu č. 5Co/98/2018-557 zo dňa 30.08.2018. K rozsudku Krajského súdu č. 5Co/98/2018-557, zo dňa 30.08.2018, na ktorý žalobkyňa poukazuje, že žalovaný konštatoval, že ide o rozsudok bol vydaný v inom konaní a konajúci súd nie je týmto rozhodnutím v zmysle zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“) viazaný. Žalovaný uviedol, že bankový účet je síce zriadený na meno žalobkyne, avšak tento účet žalobkyňa zriadila na základe záverov zo schôdze užívateľov bytov bytového domu, kedy sa užívatelia jednoznačne uzhodli na vedení účtu, z ktorého sa budú uhrádzať platby. Ak však žalobkyňa tvrdí, že na jej bankový účet boli poukazované finančné prostriedky od užívateľov/nájomcov či vlastníkov bytov v predmetom bytovom dome, finančné prostriedky, ktoré mali títo obyvatelia bytového domu, každý individuálne za svoj byt na konkrétne určený účet poukazovať, tak nemohli patriť a nepatria len žalobkyne. Žalobkyňa síce môže s týmito finančnými prostriedkami disponovať, ale tieto finančné prostriedky patria a patrili všetkým vlastníkom a nájomcom, ktorí na tento účet poukazovali mesačné platby za plnenia týkajúce sa ich bytov. Ak by teda aj hypoteticky malo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, čo žalovaný odmieta, nemohlo by to byť vo výške uplatňovanej si žalobkyňou v konaní len na úkor žalobkyne, ale na úkor všetkých osôb, ktoré mali na predmetný bankový účet finančné prostriedky uhrádzať. V kontexte uvedeného má tak žalovaný za to, že nárok žalobkyne, ktorý si v tomto konaní uplatňuje považuje za nedôvodný a tiež uvádza, že žalobkyňa tak nepreukázala svoju aktívnu legitimáciu, keďže nepreukázala, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva. Žalobkyňa nepreukázala že žalovanú sumu zaplatila z vlastných finančných prostriedkov, a teda, že sa žalovaný obohatil na úkor žalobkyne. Žalovaný uvádza, že žalobkyňu zaťažuje dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, v akej konkrétnej výške bolo povinnosťou žalobkyne platiť za svoj byt, v akej konkrétnej výške na to určený účet odvieďa finančné prostriedky a aká konkrétna suma z týchto finančných prostriedkov mala byť poukázaná, resp. použitá na úhradu energie za žalovaného. Žalovaný uvádza, že žalobkyňa nepredložila žiaden dôkazný prostriedok, z ktorého by bolo možné získať dôkazy, ktoré by preukazovali, že žalovanú sumu zaplatila z vlastných finančných prostriedkov, a teda, že sa žalovaný obohatil na úkor žalobkyne. Žalobkyňa síce v súvislosti s nákladmi na jednotlivé byty poukazuje na znalecký posudok, avšak z tohto dôkazného prostriedku žiadnym spôsobom uvedené skutočnosti nevyplývajú. Žalovaný uvádza, že žalobkyňa síce viackrát v návrhu zdôrazňuje, že je majiteľkou predmetného bankového účtu a pri

výške uplatňovaného nároku sa odvoláva na znalecký posudok, avšak nepredložila žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že žalovanú sumu vo forme jednotlivých úhrad dodávateľom energií skutočne uhradila. Žalovaný opätovne zdôrazňuje, že žalobkyňa v konaní zaťažuje dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení v súvislosti s uplatňovaným nárokom. Pokiaľ si žalobkyňa uplatňuje nárok titulom bezdôvodného obohatenia, zaťažuje ju dôkazné bremeno okrem vyššie uvedených skutočností tiež preukázať, že sa na jej úkor obohatil ten, o kom túto skutočnosť tvrdí. Žalovaný uvádza, že v predmetnom bytovom dome nebýva a stotožňuje sa s názorom, ktorý vyslovil Krajský súd v Žiline v Uznesení zo dňa 31.01.2018, č.k. 9Co/4/2018 - 480, v rovnakom predmete sporu s rovnakými stranami sporu, len za iné obdobia, a to, že „Nárok žalobkyne nie je odvodený od vlastníctva k bytu, t. j. na jeho posúdenie nie je relevantné, kto je vlastníkom.“ Na základe uvedeného žalobca zastáva názor, že nie je dôležité, kto je vlastníkom bytu, ale kto reálne byt užíva, čo zodpovedá aj ustanoveniu § 451 zákona 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Žalobkyňa neoznačila žiaden dôkaz, ktorým by preukázala, že sa mal na jej úkor obohatiť práve žalovaný. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Žalovaný uvádza, že žaloba Žalobkyne je nedôvodná a navrhuje, aby Okresný súd Žilina zrušil platobný rozkaz zo dňa 16.03.2021, sp. zn.: 46C/3/2021 - 135 a nariadil vo veci pojednávanie a po vykonanom dokazovaní žalobu zamietol.

5. Žalobkyňa doručila súdu dňa 25.10.2021 vyjadrenie k odporu (č.l. 193), v ktorom s odporom žalovaného nesúhlasila a považovala ho za účelový. Žalovaný sa podaným odporom snaží oddialiť splatenie pohľadávky žalobkyne. Žalobkyňa zotrváva na svojej argumentácii ohľadom aktívnej vecnej legitímácie, ktorú odvodzovala od rozsudku Krajského súdu č. 5Co/98/2018-557 zo dňa 30.08.2018, keďže uvedený rozsudok bol síce vydaný v inom konaní a proti inému žalovanému, avšak ide o totožný predmet sporu v tom istom bytovom dome a s rovnakým žalobcom. Je teda nepochybné, že na uvedenú vec je možné aplikovať a postupovať v zmysle uvedeného rozsudku. K vlastníctvu bankového účtu žalobkyňa poukazuje v na § 708 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom účet zriaďuje banka pre jeho majiteľa na základe zmluvy o bežnom účte. Na základe zmluvy o bežnom účte je banka povinná prijať na účet peňažné vklady vykonané majiteľom účtu alebo platby uskutočnené v jeho prospech bez ohľadu na to, kto je majiteľom peňažných prostriedkov, ktoré sa týmto spôsobom na účet ukladajú. Pri vykonaní výplat z účtu sa banka riadi pokynmi majiteľa účtu, skutočnosť, kto bol majiteľom peňažných prostriedkov uložených na účte, nie je významná. Nie je rozhodujúce, koho boli peňažné prostriedky, ktoré boli na účet uložené. Aktívnu legitimáciu žalobkyne ďalej potvrdzuje aj udelenie súhlasu - prehlásenie udelené žalovaným dňa 10.11.2006, pričom na prehlásení je notársky overený podpis žalovaného. Týmto prehlásením žalovaný udelil žalobkyňi súhlas, aby ho žalobkyňa zastupovala vo všetkých zmluvných a obchodných vzťahoch s dodávateľmi plynu, el. prúdu, vody, atď. K pasívnej vecnej legitimácii žalovaného žalobkyňa poukazuje na iné súdne konanie v totožnej veci, a to sp. zn. OS ZA 27C/89/2018, kde bolo preukázané, že komunálny odpad a elektrickú energiu za byt č. 11 uhrádza, resp. odber je vedený na meno žalovaného. Je teda nepochybné, že byt užíva práve žalovaný, resp. osoby, ktorým toto sám žalovaný umožnil. Z uvedeného je tiež zrejmé, že je povinný uhrádzať náklady s predmetným bytom spojené. Žalobkyňa ďalej poukazuje na skutočnosť, že všetky platby, ktoré boli vykonané z predmetného účtu žalobkyne, sú prílohou znaleckého posudku č. 5/2020, a to v prílohe č. 13. Žalobkyňa teda uniesla dôkazné bremeno aj v tomto smere, čo žalovaný nijakým dôkazom nevyvrátil. Žalovaný ďalej argumentuje rozhodnutím KS ZA 9Co/4/2018-480, pričom v predmetnom konaní síce bolo vydané rozhodnutie o zamietnutí návrhu na prerušenia konania, avšak v spore je potrebné sa zaoberať najmä otázkou, kto byt, ktorý je predmetom sporu užíva, resp. kto umožňuje vykonáva jeho nájom a prijíma za byt nájomné. Uvedenými otázkami a odpoveďami na ne sa zaoberal OS ZA v konaní sp. zn.: 13C/2/2016. Žalobkyňa teda poukazuje na skutočnosť, že v predmetnom byte energie spotrebovávajú žalovaný, resp. osoby, ktorým to sám žalovaný umožnil, avšak tieto energie za neho uhrádza žalobkyňa, a teda žalovaný je povinný toto bezdôvodné obohatenie vydať tak, ako to žalobkyňa v žalobe žiada.

6. Následne súd vo veci nariadil pojednávanie na 23.2.2022, na ktorom vec prejednal v neprítomnosti žalovaného a jeho zástupcu a pojednávanie odročil z dôvodu nedoloženia prílohy č. 13 k znaleckému posudku, ktorú žalobca síce označil, no z technických príčin ju súdu nedoručil (príloha č. 13 bola obsahom CD nosiča). Na výzvu súdu bola sporná príloha súdu doručená, no žalovaný nemal možnosť sa s ňou oboznámiť, nakoľko sa ani na pojednávaní dňa 23.2.2022 nezúčastnil a svoju neúčasť ospravedlnil s tým, že súhlasí s prejednaním veci v neprítomnosti. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní doložila doplnenie znaleckého posudku č. 5/2020 týkajúce sa opravy znaleckej doložky. Na dôvodoch žaloby zotrvala a namietala argumentáciu žalovaného týkajúcu sa reálneho užívania sporného bytu ako s tým súvisiacou námietkou nedostatku aktívnej legitímácie. Tvrdila, že žalovaný koná v rozpore s

právom a svoje právne postavenie doslova zneužíva. Ved' už len tým, že umožnil žalovaný, aby do jeho bytu boli dodávané jednotlivé energie, médiá a služby, konkludentne pristúpil k príkaznej zmluve, resp. obstaraní vecí so žalobkyňou, nakoľko bol si vedomý a vedel, že jednotlivé dodávky energií, služieb a médií dodávateľmi zabezpečuje pre obyvateľov bytovky vo svojom mene a na svoj účet žalobkyňa. Súd pojednávanie odročil na 28.3.2022 a prílohu č. 13 znaleckého posudku č. 5/2020 spolu s jeho doplnením doručil právnomu zástupcovi žalovaného, aby sa s jej obsahom oboznámil a bola tak zachovaná rovnosť strán v spore.

7. Dňa 30.3.2022 súd vec prejednal a rozhodol za účasti žalobkyne a jej právnej zástupkyne. Právna zástupkyňa žalobkyne zotrvala na dôvodoch žaloby, ústnych aj písomných vyjadreniach. Právny zástupca žalovaného v podaní doručenom súdu dňa 28.03.2022 ospravedlnil svoju a žalovaného neúčast' na pojednávaní a súhlasil s prejednaním veci v neprítomnosti. Zároveň uviedol, že zotráva na svojich skutkových a právnych tvrdeniach, ktoré doteraz uviedol. Pričom si dovoľuje uviesť, že zo znaleckého posudku č. 5/2020 ani z priloženej prílohy č. 13 nevyplývajú skutočnosti, na základe ktorých si žalobkyňa uplatňuje svoj nárok. Zo žiadnych dôkazov predložených zo strany žalobkyne nevyplýva, že žalovanú sumu tak, ako si ju uplatňuje za žalovaného uhradila. Pričom uvedeným nepreukázala ani skutočnosť, že sa na jej úkor obohatil ten, o kom túto skutočnosť tvrdí. Následne súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

8. Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udeľí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

9. Podľa § 32 ods. 1 OZ, ak z právneho úkonu nevyplýva, že niekto koná za niekoho iného, platí, že koná vo vlastnom mene.

10. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

11. Podľa § 451 ods. 1 a 2:

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

12. Podľa § 454 OZ bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

13. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

14. Podľa § 458 ods. 1 až 3 OZ:

(1) Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

(2) S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

(3) Ten, kto predmet bezdôvodného obohatenia vydáva, má právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré na vec vynaložil.

15. Podľa § 511 ods. 1 až 3 OZ:

(1) Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

(2) Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol

uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

(3) Ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

16. Podľa ust. § 517 ods. 1 a 2 OZ:

(1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

(2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Podľa ustanovenia § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Súd mal v konaní za nesporné, že žalobkyňa ako fyzická osoba prevzala na seba aktívnu činnosť spočívajúcu v tom, aby pre ostatných užívateľov a vlastníkov bytov v bytovom dome A. A.. Č.. XXXX/X G. F. P. Z. Ž. zabezpečila prevádzku bytového domu nielen v jej záujme ako vlastníčky bytu, ale aj v záujme ostatných užívateľov bytov v bytovom dome. Na základe uvedeného bola dňa 02.11.2006 uzavretá zmluva o zabezpečení energií - plyn, voda, elektrická energia podľa § 51 Občianskeho zákonníka medzi žalobcami ako splnomocnenými objednávateľmi a žalovaným ako vlastníkom/ nájomníkom. Účelom zmluvy bolo zabezpečiť plynulé dodávky energií - plyn, voda elektrická energia pre K. V. G. Č.. XXXX/X G. P. F. Z. Ž.. Uvedená nepomenovaná zmluva bola predošlých súdnych konaniach posúdená ako absolútne neplatná z dôvodu, že jej zmyslom zmluvy bolo pravdepodobne nahrádzať spoločenstvo vlastníkov bytov (správu bytov a nebytových priestorov), ktoré pre prevode prvého bytu nebolo zriadené. Úkon však nemá charakter dohody, teda synalagmatického právneho úkonu o vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán (obsahom supluje charakter združenia) a navyše takouto zmluvou by boli obchádzané ustanovenia zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. V konaní nebolo sporné, že na základe tohto neplatného právneho úkonu však žalobkyňa konala a uzavrela zmluvy s konkrétnymi dodávateľmi energií a zabezpečila tak dodávku energií (plynu, vody, elektriky) do jednotlivých bytov v bytovom dome. Nepochybné je, že bez takejto dodávky energií, by nebolo možné užívanie bytov v danom dome. Tieto skutočnosti boli opakovane zhodne judikované v konaniach vedených na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 41C/34/2015, sp.zn. 14C/56/2018, sp.zn. 40C/654/2015, ako aj potvrdení odvolacím súdom (sp.zn. 5Co/98/2018, sp.zn. 5Co/43/2020) Súd teda nárok žalobkyne vyhodnotil ako nárok z bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalobkyňa plnila za žalovaného platby za služby spojené s vlastníctvom bytu žalovaného. V tomto bode súd poukazuje na charakter nároku z bezdôvodného obohatenia: Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 Občianskeho zákonníka). Podstatu bezdôvodného obohatenia, ktorou je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, vydať toto obohatenie tomu, na úkor koho bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný.

19. Žalovaný svoju procesnú obranu založil na dvoch námietkach, a to námietke nedostatku vecnej legitímácie v spore ako aj skutočnosti, že žalobkyňa nepreukázala, že reálne z vlastných prostriedkov uhradila platby spojené s užívaním bytu vo vlastníctve žalovaného. V prvom rade sa súd zaoberal vecnou legitímáciou v spore. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe

tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

20. Žalovaný v prvom rade tvrdil, že žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná na podanie žaloby, resp. nie je výlučne aktívne legitimovaná na podanie žaloby, čo odôvodnil tým, že ak by teda aj hypoteticky malo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, čo žalovaný odmieta, nemohlo by to byť vo výške uplatňovanej si žalobkyňou v konaní len na úkor žalobkyne, ale na úkor všetkých osôb, ktoré mali na predmetný bankový účet finančné prostriedky uhrádzať. Rovnako žalovaný namietal, že žalobkyňa nepreukázala, že platby za byt vo vlastníctve žalovaného uhradila z vlastných finančných prostriedkov. K uvedeným námietkam súd konštatuje, že žalobkyňa si nárok uplatňuje titulom bezdôvodného obohatenia žalovaného z neplatného právneho úkonu. V konaní bolo nesporné, že žalobkyňa na základe neplatnej dohody zo dňa 2.11.2006 zriadila bankový účet na účely realizácie platieb spojených s užívaním bytu. Na tento účet vlastníci bytov zasielali platby, ktoré následne za bytový dom realizovala v prospech oprávnených subjektov žalobkyňa (voda, elektrina, a pod.). Žalobkyňa si zriadila bankový účet na vlastné meno, je jeho výlučnou vlastníčkou. Žalovaný dňa 2.11.2006 udelil žalobkyňi súhlas, aby vo všetkých zmluvách a vzťahoch s SPP, a.s. zastupovala majiteľov bytov a nebytových priestorov (č.l. 198). Zároveň dňa 10.11.2006 žalovaný udelil žalobkyňi súhlas, aby vo všetkých zmluvných a obchodných vzťahoch týkajúcich sa roku 2007 zastupovala majiteľov bytov v bytovom dome práve žalobkyňa, pričom podpis žalovaného bol notársky osvedčený (č.l. 196). Súd dospel k záveru na základe vykonaného dokazovania, že žalobkyňa na základe dobrej viery v platnosť úkonov, uzavretej zmluvy (č.l. 7) a udeleného plnomocenstva uzavrela v jej mene s dodávateľmi vyššie uvedených energií zmluvy, na základe ktorých boli do bytov v dome č. 3288/3 na Revolučnej ulici v Žiline uskutočnené dodávky energií nevyhnutných pre užívanie bytov a spoločných priestorov. Uzavretím zmlúv vo vlastnom mene prevzala žalobkyňa na seba riziko úhrady za užívanie všetkých bytov, nebytových priestorov v dome a spoločných priestorov. Nejednalo sa o správu spoločných prostriedkov ani o konanie v mene ostatných signatárov zmluvy (užívateľov a vlastníkov bytov). Preto nie je pre posúdenie nároku z bezdôvodného obohatenia relevantné, že na účet žalobkyne, z ktorého realizovala úhrady boli zložené ostatnými vlastníkami bytov zložené platby. Už zo samotnej podstaty inštitútu bežného účtu je zrejmé, že vlastníkom finančných prostriedkov na účte nie sú osoby, ktoré naň poukazujú finančné prostriedky, vlastníkom finančných prostriedkov na účte je banka. Vlastník účtu mu voči banke pohľadávku titulom vložených finančných prostriedkov. Táto pohľadávka nevzniká teda osobám, ktoré v prospech vlastníka účtu vložili na bežný účet peniaze. Ak by súd pristúpil k opačnému výkladu, tak potom by priznal aktívnu legitímáciu všetkým subjektom, ktoré poukazujú platby v prospech bankového účtu. Napr. aj zamestnávateľ, ktorý naň pravidelne vypláca mzdu by bol aktívne legitimovaný v prípade, že sa vlastník účtu domáha plnenia voči iným osobám. V danom prípade je nepochybné, že je aj v záujme väčšiny ostatných užívateľov a vlastníkov bytov, aby žalobkyňa v tomto právnom vzťahu s dodávateľmi energií zostala a zabezpečila im ich dodávky prostredníctvom jej zmlúv do ostatných bytov a spoločných priestorov. Ak by totiž žalobkyňa ukončila zmluvný vzťah s dodávateľmi, byty by boli fakticky neužívateľné, teda bez vody, kúrenia, elektriny. Záujmom väčšiny užívateľov a vlastníkov je, aby mala žalobkyňa prostriedky na úhrady nákladov, na základe čoho realizujú po dohode preddavkové úhrady či iné platby. Podstatné je, že úhrady však žalobkyňa realizuje z jej účtu a prostriedkov na tomto účte. Žalobkyňa prevzala na seba zodpovednosť týkajúcu sa realizácie úhrad. Ak by súd pristúpil k výkladu o aktívnej legitímácii všetkých nájomcov - vlastníkov bytov, potom by došlo k absurdnej situácii aj pri samotnom preukazovaní toho, akú pohľadávku má ten-ktorý vlastník - nájomca bytu voči žalovanému. Zároveň súd poznamenáva, že nezistil, že by žalobkyňa realizovala úhrady ako splnomocnená zástupkyňa v mene ostatných užívateľov, pretože to zo zmlúv ani z úhrad nevyplýva. Nepochybne, ak by žalobkyňa úhrady nevykonala alebo by ich vykonala v menšom rozsahu ako prijala platby od ostatných užívateľov, obohatila by sa na ich účet. Teda zodpovedá ostatným užívateľom bytov za bezdôvodné obohatenia, no voči žalovanému ako neplatičovi je aktívne legitimovaná výlučne ona. Žalobkyňa totiž realizovala úhrady v jej mene, vzniklo je právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, no z dôvodu, že jednotliví užívatelia a vlastníci bytov spotrebovali energie a prijali výhody bez toho, aby ich uhradili, teda že ten, za koho sa plnilo, mal podľa práva plniť sám (§ 454 Občianskeho zákonníka). Súd má preto za to, že žalobkyňa je aktívne legitimovaná na podanie žaloby, nakoľko preukázateľne uhradila platby za vlastníkov, resp. užívateľov bytu. Rovnako má súd za to, že základ nároku je daný a preukázaný. Vo vzťahu k realizácii platieb a absencii ich preukázania súd konštatuje, že všetky platby, ktoré boli vykonané z predmetného účtu žalobkyne, sú prílohou znaleckého posudku č. 5/2020, a to v prílohe č. 13. Žalobkyňa teda uniesla dôkazné bremeno aj

v tomto smere, čo žalovaný nijakým dôkazom nevyvrátil a námietky voči obsahu prílohy č. 13 znaleckého posudku adekvátne a účinne nezdôvodnil.

21. Súd zdôrazňuje, že je v rozpore so zákonom, elementárnou logikou, princípom spravodlivosti a tiež v rozpore s dobrými mravmi, pripustiť tvrdenie, že ak žalobkyňa uhradila z účtu určeného na úhrady spojené s užívaním bytov v bytovom dome so súp.č. 3288/3 za žalovaného (či iných vlastníkov), nemá nárok na ich vrátenie. Práve žalobkyňa podstúpila riziko a prevzala zodpovednosť za úhrady spojené s užívaním bytov celého bytového domu na čas vyriešenia otázky sporného vlastníctva, o ktorom sa vedie konanie na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 6C/214/2012. Súd v tomto bode poukazuje na skutočnosť, že žalovaný nenamieta, že je vlastníkom bytu č. XX, resp. že nim bol v rozhodnom čase - v roku 2019. Súd má preto uvedené za nesporné. Žalovaný totiž iba bez ďalšieho tvrdil, že byt neužíva. Súd vychádzajúc zo zásady, že vlastníctvo zaväzuje, má za to, že práve žalovaný ako vlastník bytu je povinný uhrádzať platby spojené s užívaním tohto bytu. V prípade, že byt užíva iná osoba, vlastník je povinný toto tvrdenie preukázať. V zmysle § 5 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme bytov a nebytových priestorov je prenajímateľ tiež povinný zabezpečovať riadne plnenie služieb, ktorých poskytovanie je s užívaním nebytového priestoru spojené, t. j. zabezpečiť riadnu dodávku médií (elektrina, voda, plyn a pod.), pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú, že dodávku určitých médií si nájomca zabezpečuje v zmluvnom vzťahu s ich dodávateľom sám, a tiež zabezpečiť ďalšie služby, ak sú dohodnuté, ako napríklad upratovanie, prevádzkovanie vrátnice či telefónnej ústredne. Tieto povinnosti prenajímateľa môžu byť zmluvne dohodnuté inak, ako uvádza zákon, a preto je dôležitý pre posúdenie práv a povinností zmluvných strán najmä obsah nájomnej zmluvy. Na základe uvedeného súd konštatuje, že pasívna legitímácia žalovaného je daná, pretože žalovaný získal bezdôvodné obohatenie - odoberal totiž služby, za ktoré nezaplatil to, čo mal. Na druhej strane súd sa nestotožňuje s právnym názorom, že bezdôvodné obohatenie získal žalovaný na úkor všetkých tých, z ktorých finančných prostriedkov sústredených na účte za neho za rozhodné obdobie bolo plnené. Tým, že ostatní vlastníci bytov na základe dohody so žalobkyňou, ako osobou, ktorá nahrádzala z objektívnych dôvodov postavenie správcu bytového domu, poukázali na účet žalobkyne finančné prostriedky na úhradu nákladov spojených s užívaním bytov, stratili status vlastníkov týchto finančných prostriedkov. Pretože aj v prípade ostatných vlastníkov bytov, ktorí platby pravidelne realizovali, došlo per analogiam k splneniu povinnosti v zmysle § 10 ods. 6 zákona č. 182/1995 Z.z., t.j. uhradiť platby za užívanie bytu. Nemožno preto konštatovať, že peniaze poukázané na osobitný účet zriadený na meno žalobkyne sa naďalej vlastníctvom ostatných vlastníkov bytov. V prípade, že vlastník finančných prostriedkov poukáže na účet inej osoby finančné prostriedky, učiní tak z osobitného titulu. V danom prípade v zmysle analogie iuris (analogia zákona), tak možno konštatovať, že titulom poukážania týchto prostriedkov na účet žalobkyne bolo uhradiť preddavok za užívanie bytu vrátane energie za byt. Žalobkyňa analogicky, v dobrej viere, fungovala ako náhrada za správcu bytového domu. Preto súd opätovne iba konštatuje, že ak si vlastník bytu neplní svoje povinnosti uhrádzať platby za byt správcovi, je iba správca aktívne legitimovaný sa domáhať žalobou na ich zaplatenie. Súdu je zrejmé, že v danom prípade ide o nárok z bezdôvodného obohatenia, no s ohľadom na špecifickú situáciu v bytovom dome súp. č. 3288/3 na ul. Revolučnej v Žiline a s ohľadom na pretrvávajúce konanie o určenie vlastníckeho práva, je súd povinný zohľadniť osobitosť prípadu.

22. K otázke pasívnej vecnej legitímácie ešte súd zdôrazňuje, že žalovaný opakovane poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/4/2018-480, kde v rovnakom predmete sporu s rovnakými stranami sporu, len za iné obdobie súd konštatoval, že nárok žalobkyne nie je odvodený od vlastníctva bytu. Z tohto konštatovania žalovaný odvodil svoj právny názor, že nie je relevantné, kto je vlastníkom. Na základe uvedeného preto zastával názor, že nie je dôležité, kto je vlastníkom bytu, ale kto ho reálne užíva, čo zodpovedá aj ustanoveniu 451 OZ. Vo vzťahu k tejto námietke súd konštatuje, že medzi stranami je nesporné, že z dôvodu dlhodobého trvajúceho sporu o určenie vlastníctva k bytom Č.. X, X, XX, XX, XX, XX, XX, XX Q. XX, nebolo možné uzatvoriť zmluvu o správe bytového domu v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. Úkony spojené so zabezpečením dodávky energie na seba prevzala žalobkyňa, ktorá ich vykonávala v mene vlastníkov bytov na základe osobitného splnomocnenia. Súd nenamieta, že v danej veci nejde o nárok vyplývajúci z vlastníckeho práva, no jednoznačne vyplýva zo samotnej podstaty vlastníctva bytu, prípadne jeho užívania za splnenia osobitných podmienok. Žalovaný síce tvrdil, že žalovaná nepreukázala, že na úkor žalobkyne sa bezdôvodne obohatil práve žalovaný. Súd má za to, že žalovaný by účinne spochybnil svoju pasívnu legitímáciu v spore v prípade, ak by v konaní preukázal napríklad, že nároky vyplývajúce z úhrad energie a platieb za byt prešli titulom zmluvy či iného právneho úkonu na osobu užívateľa bytu (napr. nájomcu). Tieto skutočnosti však žalovaný netvrdil, ani nepreukázal, iba bez ďalšieho tvrdil, že byt neužíva. Vlastníctvo nehnuteľnosti však zaväzuje vlastníka

k realizácii platieb spojených s jej užívaním, preto v danej veci súd nemal preukázanú výnimku, ktorá by žalovaného ako nesporného vlastníka predmetného bytu č. 11 k vykonávaniu úhrad spojených s užívaním bytu, zbavovala týchto zákonných povinností. Skutočnosť, že je žalovaný vlastníkom bytu Č.. XX v bytovom dome so súp. č. XXXX/X G. F. P. Z. Ž., Z. Q. J. L. Z. Č.. XXXX O. C..Ú.. Ž. (č.l.207), užívanie bytu inou osobou preukázaná nebola. Pasívna legitímácia je tak preukázaná.

23. V ďalšom sa súd zaoberal tvrdením žalovaného, že žalobkyňa nepreukázala, že sa žalovaný na jej úkor obohatil, t.j. že reálne uhradila za žalovaného platby spojené s užívaním bytu. Zo znaleckého posudku č. 5/2020 (č.l. 24 a nasl.) v kontexte žalobkyňou uplatneného nároku je zrejmé, že žalobkyňa uhradila za rok 2019 J. K. Č.. XX vo vlastníctve žalovaného celkovo sumu 1.722,56 Eur. Celkovo za byty č. 1 až 28 v bytovom dome uhradila sumu 20.025,49 Eur pre SPP, a.s., spoločnosti SSE sumu 1.326,10 Eur, spoločnosti MIDEA, s.r.o. za revíziu plynového kotla sumu 252,- Eur, za práce na kotolni vo výške 7.380,50 Eur, za odvoz odpadu vo výške 216,- Eur, údržbu výmeníkovej stanice v sume 1.080,- Eur. spoločnosti SEVAK a.s. sumu 5.700,12 eur, ELPAS sumu 262,88 eur. Celkové náklady tak predstavujú sumu 27.314,59 Eur. Znalec vypočítal náklady na žalovaného pri výmere plochy bytu 67,53 m² a počte osôb v byte (1) vo výške 1.722,56 eur. Všetky úhrady boli účtované žalobkyňi a uhrádzané z jej účtu.

24. Vo vzťahu k uplatnenej výške nároku na zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.749,40 Eur súd konštatuje, že uvedený nárok pozostáva z nákladov za byt za rok 2019 v sume 1.722,56 Eur a hotových výdavkov v sume 26,84 Eur. žalobca ako vlastník bytu, ktorý sám splnomocnil žalobkyňu a U. M. (č.l. 5) dňa 2.11.2006 na realizáciu právnych úkonov spojených s dodávkami energií bytového domu, spochybnil vo všeobecnej rovine aj výšku uplatneného nároku odvodenú od znaleckého posudku predloženého žalobkyňou. Nekonkretizoval však, v čom považoval výšku nároku za spornú a nepreukázanú. Súd má za to, že zo znaleckého posudku č. 5/2020 v spojení s jeho doplnením vyplynula výška nákladov pre jednotlivé byty, pričom pre byt žalovaného č. 11 (ktorého vlastníctvo nerozporoval, a tak ho má súd za nesporné) vyplynula suma 1.722,56 Eur a je zrejmý aj spôsob výpočtu tejto sumy (č.l. 24 a nasl.). Nakoľko žalovaný nerozporoval konkrétne, v čom považuje znaleckým posudkom určenú výšku platieb za spornú, súd sa jeho argumentáciou nemohol bližšie zaoberať. Naopak, zo žalobkyňou predložených listinných dôkazov vyplynula výška nároku a spôsob jej výpočtu. Zároveň súd považuje za preukázané, že žalobkyňa všetky platby realizovala z účtu na to určeného, z ktorého vykonávala všetky za platby za vlastníkov a užívateľov bytov. K námietke žalovaného, že v znaleckom posudku absentuje náležitosť podľa § 209 ods. 2 CSP, súd poznamenáva, že uvedené tvrdenie neobstojí, nakoľko tzv. znalecká doložka v zmysle citovaného ustanovenia sa nachádza v Doplnku č. 1 znaleckého posudku č. 5/2020 (č.l. 290). S ohľadom na uvedené skutočnosti, súd žalovaného zaviazal na úhradu sumy 1.722,56 Eur žalobkyňi. Okrem toho si žalobkyňa v konaní uplatnila nárok na náhradu hotových výdavkov v sume 26,84 Eur, čo na pojednávaní dňa 23.2.2022 odôvodnila tým, že išlo o priame náklady, a to najmä o zabezpečenie kľúčov, zámku, menšie úpravy, ktoré sa vykonali v bytovom dome, jednotlivé platby sú teda rozpísané v tabuľke v prílohe č. 12. Pokladničné doklady k týmto výdavkom boli súdu predložené v úhrnnej hodnote 194,66 Eur (č.l. 11) a faktúra za opravu strechy v sume 568,15 Eur. Rozpočítaním medzi vlastníkov bytov predstavujú hotové výdavky na žalovaného sumu 26,84 Eur.

25. Žalobkyňa si zároveň uplatnila nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy. Súd mal za preukázané, že žalobkyňa výzvou z o dňa 8.12.2020 vyzvala žalovaného na úradu dlhu z vyúčtovania za rok 2019 vo výške 1.749,40 Eur (č.l. 8). Výzvu žalovaný neprevzal v odbernej lehote a žalobkyňi sa vrátila dňa 29.12.2020 (č.l. 8 rub). Žalobkyňa si v konaní uplatnila nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy po uplynutí 7 dní od doručenia tejto výzvy. Za doručenie ju považovala dňom jej vrátenia, t.j. 29.12.2020. Lehota na plnenie uplynula siedmym dňom, t.j. 6.1.2021 a nasledujúcim dňom sa žalovaný dostal do omeškania. Súd preto zaviazal žalovaného na úradu dlžnej sumy spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 7.1.2021 do zaplatenia. Výška úrokovej sadzby v čase omeškania predstavuje 5 % ročne, čo je súdu známe z jeho činnosti. S ohľadom na uvedené skutočnosti, súd zaviazal žalovaného, aby zaplatil žalobkyňi sumu 1.749,40 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo súdom priznaného plnenia od 7.1.2021 do zaplatenia.

26. Súd ešte na záver uvádza, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny (k tomu ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09).základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak

nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Súd tak s poukazom na cit. ust. § 262 ods. 1 CSP o trovách konania rozhodol v zmysle zásady úspechu v konaní. Žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešnou stranou sporu, a tak jej súd priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.